

Sygn. akt IV KK 71/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **A. B.**

oskarżonej o czyn z art. 157 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 23 marca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich, na korzyść oskarżonej
od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 sierpnia 2014 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J.

z dnia 25 marca 2014 r.

**uchyla wyrok Sądu Okręgowego w P. i sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

A. B. została oskarżona prywatnym aktem oskarżenia o popełnienie czynu polegającego na tym, że: w dniu 30 listopada 2012 r. w R. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą szarpała oskarżycielkę prywatną E. J., czym

spowodowała u niej obrzęk i podbiegnięcie krwawe nadgarstka lewego oraz otarcie skóry okolicy łędźwiowej lewej, co skutkowało rozstrojem zdrowia trwającym nie dłużej niż 7 dni, tj. o popełnienie czynu z art. 157 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w J.u wyrokiem z dnia 25 marca 2014 r., na podstawie art. 66 § 1 i § 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonej A. B. na okres próby 1 roku. Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów procesu.

Na skutek wywiedzionej od tego orzeczenia apelacji przez oskarżoną, Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2014 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku - na korzyść oskarżonej - złożył Rzecznik Praw Obywatelskich podnosząc rażące naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 29 § 1 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy przez Sąd II instancji w składzie jednego sędziego, podczas gdy Sąd ten zobligowany był do rozpoznania apelacji na rozprawie w składzie trzech sędziów, co stanowiło bezwzględna przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpinania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co obligowało do rozpoznania jej w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

W całej rozciągłości należy podzielić ustalenia Rzecznika Praw Obywatelskich, co do tego, że w przedmiotowej sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ale także doszło do naruszenia przepisu prawa procesowego, tj. art. 29 § 1 k.p.k.

Skład Sądu Okręgowego w P. był niewłaściwie obsadzony.

W tym miejscu koniecznym jest odnotowanie, że z dniem 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 29 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247), moc utracił przepis art. 484 k.p.k. Jednakże jak trafnie ustalono w kasacji, przedmiotowa sprawa zarówno w postępowaniu pierwszoinstancyjnym jak i

odwoławczym rozpoznana została w stanie prawnym przed 1 lipca 2015 r., czyli przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Procedujący w tej sprawie Sąd Rejonowy, jak wynika z protokołu rozprawy z dnia 5 grudnia 2013 r. (k. 192-199, t. I), odroczył termin rozpoznania sprawy do dnia 20 stycznia 2014 r. Z tego wynika, że przerwa w rozprawie trwała dłużej niż 21 dni. Zgodnie z brzmieniem art. 484 k.p.k. do dnia 1 lipca 2015 r. każda przerwa w rozprawie może trwać nie dłużej niż 21 dni (§ 1). Jeżeli sprawy nie można rozpoznać w terminie wskazanym w § 1, sąd rozpoznaje sprawę w dalszym ciągu w postępowaniu zwyczajnym (§ 2).

W ocenianym stanie stwierdzić należało, iż przedmiotowa sprawa na rozprawie w dniu 20 stycznia 2014 r. (k. 201, t. II) oraz w dniu 25 marca 2014 r. (k. 237, t. II) rozpoznawana była w trybie zwyczajnym, pomimo braku wyraźnego zasygnalizowania o zmianie trybu w protokole rozprawy.

Uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 27 października 2005 r., I KZP 38/05, której nadano moc zasady prawnej, przesądzono ostatecznie o interpretacji przepisu art. 476 k.k. w brzmieniu do dnia 1 lipca 2015 r., stwierdzając, że *sąd odwoławczy, po wydaniu przez prezesa sądu okręgowego zarządzenia, o którym mowa w art. 476 § 1 zd. 3 k.p.k., może rozpoznać apelację w składzie jednego sędziego tylko wówczas, gdy sąd pierwszej instancji wydał w takim składzie wyrok orzekając w postępowaniu uproszczonym* (Lex 157030).

Bezspornie w przedmiotowej sprawie przedmiotowa sytuacja nie zaistniała, co determinowało skład Sądu odwoławczego rozpoznającego apelację od wyroku Sądu I instancji. Jednoosobowe rozpoznanie sprawy przez Sąd Okręgowy było sprzeczne z treścią art. 29 § 1 k.p.k. stanowiąc jednocześnie bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd II instancji rozważy wskazane powyżej uwagi i w oparciu o poczynione ustalenia i wyciągnięte wnioski wyda wolne od wad prawnych rozstrzygnięcie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.

